

Beantwoording technische vragen PvdA, Sociaal Hoorn, D66, ÉénHoorn en GroenLinks

Agendapunt 5.3 – Regionaal beleidskader Zorg voor de Jeugd 2022-2026

Algemene raadscommissie 31 januari 2023

Beste raadsleden,

De fracties PvdA, Sociaal Hoorn, D66, ÉénHoorn en GroenLinks hebben op 30 januari technische vragen gesteld over agendapunt 5.3 – Regionaal beleidskader Zorg voor de Jeugd 2022-2026. Onderstaand treft u de vragen en beantwoording.

1. Wat verstaat u onder normaliseren wordt de norm?

Onder *‘normaliseren wordt de norm’* wordt verstaan dat we als regio Westfriesland ons de komende jaren inzetten op het versterken en uitvoeren van de visie op normaliseren. Hierbij ligt de nadruk op het voorkomen van problematiseren van situaties en het versterken van wat wel kan, passend bij de persoonlijke omstandigheden. We houden rekening met het feit dat er verschillen tussen mensen zijn en er niet één ‘normaal’ is.

In het gesprek met de inwoner wordt de professionele afweging gemaakt of mensen specialistische ondersteuning nodig hebben. Dit houdt onder andere in dat er met jeugdigen/gezinnen die een hulpvraag hebben gezamenlijk in kaart wordt gebracht:

- wat de hulpvraag is;
- wat de jeugdige/ het gezin/ het sociale netwerk zelf kan (eigen verantwoordelijkheid, eigen kracht);
- Of er aanvullende hulp nodig is;
- Zo ja, welke aanvullende hulp passend is bij de persoonlijke situatie (van algemene voorzieningen en preventief aanbod tot specialistisch jeugdhulp aanbod);
- hoe de eigen kracht, veerkrachtigheid en zelfredzaamheid van de jeugdige/ het gezin, wanneer nodig, kan worden versterkt.

2. Wie bepaalt of gedrag genormaliseerd wordt?

Normaliseren is breder dan ‘gedrag normaliseren’. Normaliseren is onlosmakelijk verbonden met context. Wat voor de één normaal is, is voor een ander wellicht niet normaal. Om deze reden is het van belang om in gesprek te gaan met de jeugdige/ het gezin over de hulpvraag én de persoonlijke omstandigheden. Op basis daarvan kan gezamenlijk worden gekeken wat voor de persoonlijke situatie ‘normaal’ is, op welk gebied er eventueel aanvullende hulp nodig is en zo ja welke hulp.

Het in kaart brengen van leeftijdsadequaat gedrag kan een hulpmiddel zijn om tezamen met de context te komen tot passende vervolgstappen. De ene ouder heeft bijvoorbeeld zelf voldoende handvatten om een kleuter met een woedeaanval goed te begeleiden. Terwijl een andere ouder daar wellicht hulp bij nodig heeft middels ondersteuning vanuit het sociale netwerk of bijvoorbeeld opvoedondersteuning.

3. Waarom is er gekozen voor de zin ‘normaliseren wordt de norm’ als eerste aandachtgebied en niet voor preventie en/of maatwerk?

Omdat dit een regionaal beleidskader betreft en de regio Westfriesland ervoor heeft gekozen om preventie lokaal in te richten. Normaliseren is een breder begrip dat zich ook kan richten op jeugdigen/gezinnen die specialistische jeugdhulp ontvangen.

4. Staat er letterlijk in de Jeugdwet: "normaliseren wordt de norm", zo ja waar dan?

In de memorie van toelichting wordt nader ingegaan op de vijf transformatiedoelen van de Jeugdwet, waarbij doel twee zich richt op normaliseren. Normaliseren is als transformatiedoel opgenomen in de Jeugdwet.

Memorie van toelichting Jeugdwet

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-33684-3.html>

Doel stelselwijziging jeugd

Het doel van dit wetsvoorstel is om het jeugdstelsel te vereenvoudigen en het efficiënter en effectiever te maken, met het uiteindelijke doel het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezien en sociale omgeving.

Decentralisatie van alle jeugdhulp naar gemeenten, waarin dit wetsvoorstel voorziet, schept hiertoe de bestuurlijke en financiële randvoorwaarden. Mede op basis van voornoemd evaluatieonderzoek is de regering van oordeel dat er een omslag (transformatie) nodig is in de ondersteuning, hulp en zorg aan jeugdigen en gezinnen naar:

1. preventie en uitgaan van eigen verantwoordelijkheid en eigen mogelijkheden (eigen kracht) van jeugdigen en hun ouders, met inzet van hun sociale netwerk;
2. demedicaliseren, ontzorgen en normaliseren door onder meer het opvoedkundig klimaat te versterken in gezinnen, wijken, scholen en in voorzieningen als kinderopvang en peuterspeelzalen;
3. eerder de juiste hulp op maat te bieden om het beroep op dure gespecialiseerde hulp te verminderen;
4. integrale hulp aan gezinnen volgens het uitgangspunt 'één gezin, één plan, één regisseur'; door ontschotting van budgetten ontstaan meer mogelijkheden voor betere samenwerking en innovaties in ondersteuning, hulp en zorg aan jeugdigen en gezinnen;
5. meer ruimte voor professionals om de juiste hulp te bieden door vermindering van regeldruk; betrokken professionals die sociale netwerken in de omgeving van het gezin weten in te schakelen en die kunnen samenwerken met vrijwilligers en familieleden en hun kracht weten te benutten.